

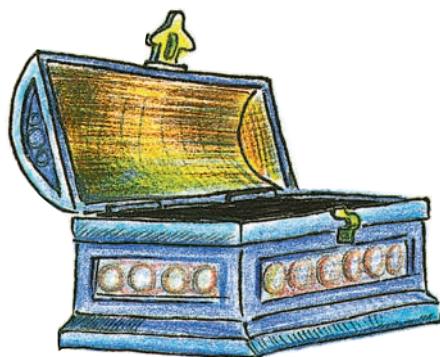

Hernádiné Hámorszky Zsuzsanna

Kerek egy esztendő

**Olvasmánygyűjtemény
2. osztály**

Tartós tankönyv

Kilencedik, javított kiadás

Mozaik Kiadó – Szeged, 2013

A nyomasztó titok

Ági egész délután rosszkedvű volt. Megtanulta a leckét, játszott egy kicsit Micóval, a hatalmasra nőtt perzsacicával. De igazán semmihez nem volt kedve. Este időben lefeküdt, de nem jött álm a szemére. Hiába forgolódott az ágyban, elaludni mégse tudott.

Szülei tévét néztek a szomszéd szobában. Egyszer csak gondolt egyet, átment hozzájuk, és közéjük bújt.

- Ágikám, beteg vagy? Ilyenkor már aludni szoktál.
- Nem.
- Akkor mi a baj? Olyan nagyokat sóhajtozol. Nyomja valami a lelkedet?
- Az igazság az, hogy hármast kaptam nyelvtanból.
- Ezért voltál olyan letört egész délután? Nem hagyott nyugodni a lelkismereted. És mit nem tudtál?
- A tollbamondásra kaptam rossz jegyet.
- Nem marad más hátra, hozzá kell kezdenünk a rendszeres gyakorláshoz. Tavaly a matekkal jártunk így. Emlékszel, milyen hamar kijavítottuk a rossz jegyet? De most szaladj aludni!

Ági szívéről mázsás súly esett le. Alig bújt be az ágyba, már aludt is, mint a bunda. Hiszen elmondhatta, ami a lelkét nyomta.

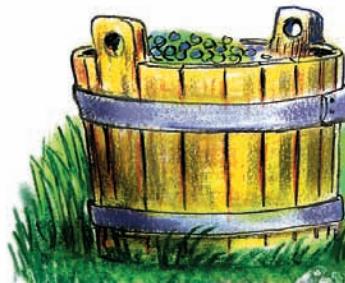
Deákné B. Katalin nyomán

Október

Megérett az alma, körte,
vidám, zajos a szüret,
levél hull a hűvös földre,
tőkék nyújtják kincsüket.

Simon István

Verőfényes őszidőben Találós kérdések

Mi az?

1. Verőfényes őszidőben
selyem száll a levegőben...
2. Szürke szárnyú nagy madár,
szürke lesz a nagy határ,
ha ősszel a földre száll...
3. Alig volt több, mint egy falás,
mégis éget, mint a parázs.
Tüzét vízzel nem olthatod,
hiába is próbálhatod...
4. Fenn, fenn palotában,
négyen ülnek egy szobában...
5. Véka eső, köböl sár,
arany eső hulldogál...
6. Zöld istállóban
fekete lovak
piros szénát esznek...
7. Ló lába szúrta,
kerék talpa gyúrta,
disznó orra túrta,
úti tésttatorta...
8. Ha nem látom, felveszem;
ha látom, fel nem veszem...

Kinek nehezebb a dolga?

Egyszer egy szegény ember hajba kapott a feleségével. Azon perlekedtek, kinek van nehezebb dolga, több gondja-baja.

Az asszony ezt hajtogatta:

– Nekem nehezebb!

Az ember sem engedett:

– Én meg azt mondom, hogy nekem!

Nem tudtak semmiképpen dűlőre jutni. Azt mondta akkor az asszony:

– Hát cseréljünk! Holnap én végzem a te dolgodat, te meg az enyémet. Fölkeltek jó korán. Az asszony kiment a mezőre szántani. Az ember odahaza maradt, nekilátott az asszony munkájának. Kenyeret dagasztott, vízárt ment a kútra. Míg odajárt, a disznók ott csámcsoptak a teknő mellett, megették a téstát. Akkor az ember nekiállt kását főzni. Főzőolaj helyett lámpaolajat öntött bele. Kiment az istállóba szénát venni a jászolba. Mire visszament, egyesztendős kisfia belemászott a káposztáshordóba, ott tapiskolt benne. A macska meg a tejfölösköcsögből nézegetett kifelé.

Hej, bánta az ember, hogy asszonymunkába fogott! De a legtöbb baja a tehénnel volt. Nem akarta kihajtani a legelőre, hiszen azt se tudta, hol áll a feje. Fölnézett a pajta tetejére; látta, hogy szép kövér fű nő rajta. Fogott egy deszkát, odatámasztotta a pajtához. Fölhajtotta rá a tehenet, legeljen kedvére. Hosszú kötelet kötött a tehén nyakára. A kötelet leengedte a kéményen, és rátekerte a derekára. Úgy állt neki levést főzni.

A tehén addig legelészett, míg lecsúszott a pajta födeléről: függve maradt a kötélen. Az embert meg fölrántotta a kéménybe. Csak a két lába kalimpált a tűzhely fölött.

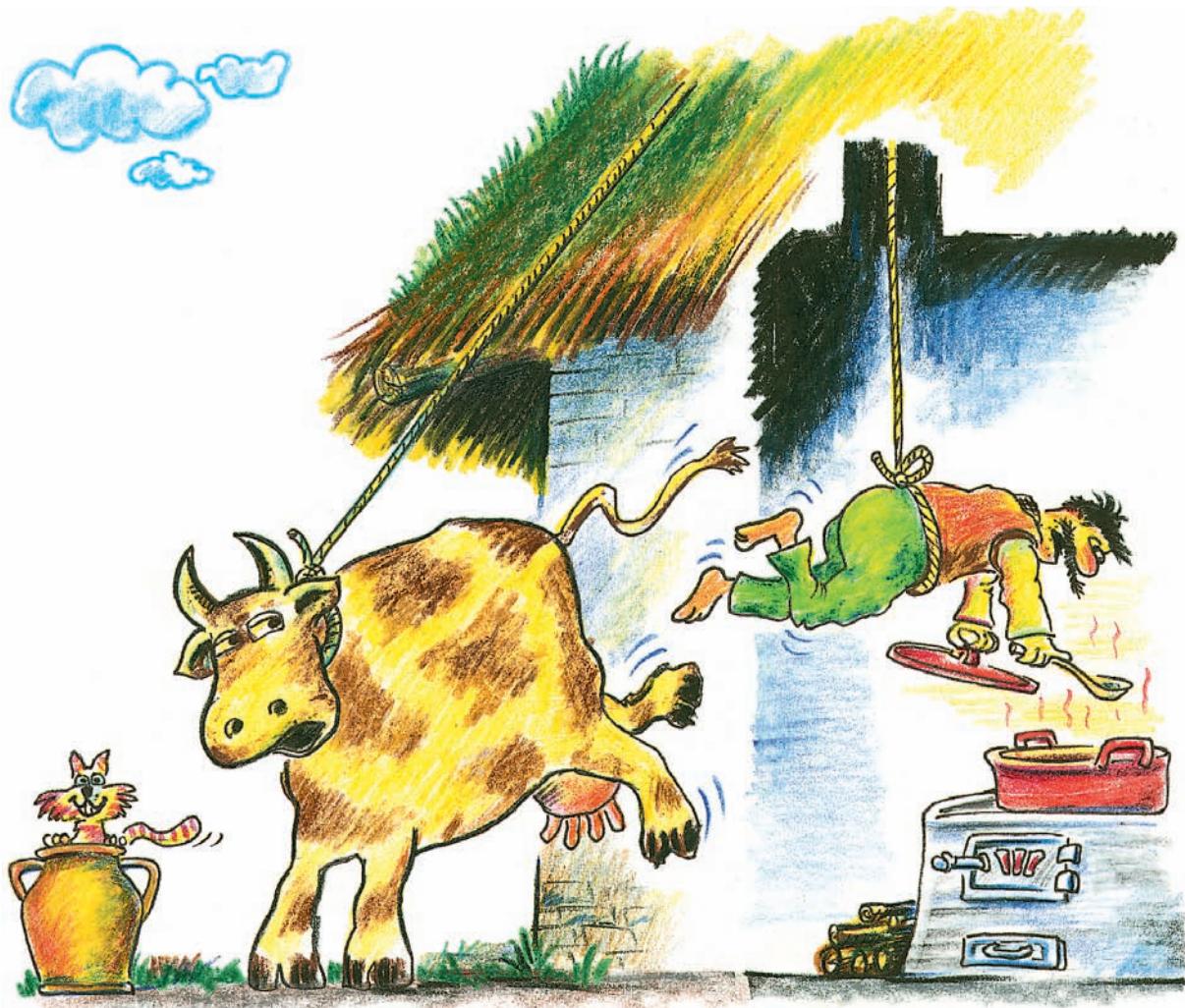
Szerencsére hazajött az asszony. Már messziről látja: a tehén a pajta födeléről lóg le egy kötélen, majd' megfullad. Beszalad a házba: hát ott minden a feje tetején. A disznók tésztásan, a macska tejfölösen, a kisfia káposztásan szaladgál. Az ura meg kormosan ott kalimpál a kéményben. Rákiáltott az asszony. Az ember ijedtében rántott egyet magán. A kötel leszakadt, ő meg belepottyant a levelesfazékba.

– No, kinek nehezebb a dolga? – kérdezte tőle az asszony. – Most belekóstolhattál az enyémbe! Kérsz-e még belőle?

– Nem én többet! – nyögte az ember, és kikecmergett a fazékból.

Orosz népmese

Két okos megérti egymást, két bolond összevész.

Testvérke

Nagymama, képzeld, három piros pontot kaptam ma! Egyet magatar-tásból, mert olyan jól viseltem magamat. Egyet azért, mert nagyon szép Őszí leveleket gyűjtöttem a téren, és szépen föl is ragasztottam. A harma-dikat azért, mert én négy verset is tudtam az ősről. Apuka azt mondta, ez akkora ünnep, hogy kérhetek valami ajándékot.

Egész nap törtem a fejemet, hogy mit kérjek. Esetleg fagylaltot? De a fagylaltot hamar elnyalom, és nem marad semmi. Egy tűzoltóautót szeretnék, piros létrával és szirénával. Már karácsonyra szerettem volna; de anyuka azt mondta, más sem hiányzik, mint hogy egész nap sivítson a szi-réna.

Talán egy testvérkét kérnék, mit gondolsz? Ferinek három testvére van, Zsuzsinak is van kettő. Ők azt mondják, hogy a testvérke legalább annyit sivít, mint egy tűzoltóautó, és nehezebben lehet elhallgattatni.

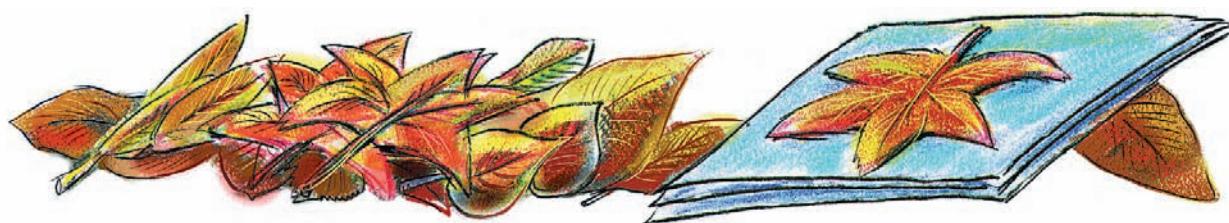
Most folyton a testvérkén gondolkozom. Ha testvérkém volna, akkor apu nemcsak engem ültetne a térdére, hanem őt is. Anyu nemcsak engem csókolna meg, hanem őt is. És te este nemcsak nekem mesélnél, hanem neki is. Én nem vagyok irigy. De tudod, azért...

A kiságyam mellett volna még egy kiságy. Ha banánt kapnánk, azt ketté kellene törni. Ha rajzolni akarnék, akkor meglökné az asztalt; és verekedne is.

De amikor egyedül volnék a szobában, lenne kivel beszálni. Amíg kis totyogós volna, én tanítanám játszani, és ráznám neki a csörgőt. Nevetne rám. Ha kisfiú volna, olyan jó barátom lehetne, mint Feri; ha kislány, olyan helyes lenne, mint Zsuzsika. Ha malmot, dámát, dominót vagy „Ki nevet a végén?”-t szeretnék játszani, akkor ott lenne, kéznél. Lenne kinek dobni a labdát. Lehet, hogy titkokat is megbeszélhetnék vele. Otthon is volna egy gyerek, akit szerethetnék.

Azt hiszem, ráér a tűzoltóautó: inkább testvérkét szeretnék.

Fehér Klára

Altató

Lehunyja kék szemét az ég,
lehunyja sok szemét a ház,
dunna alatt alszik a rét –
aludj el szépen, kis Balázs.

Lábára lehajtja fejét,
alszik a bogár, a darázs,
vele alszik a zümmögés –
aludj el szépen, kis Balázs.

A villamos is aluszik,
s míg szendereg a robogás,
álmában csöngöt egy picit –
aludj el szépen, kis Balázs.

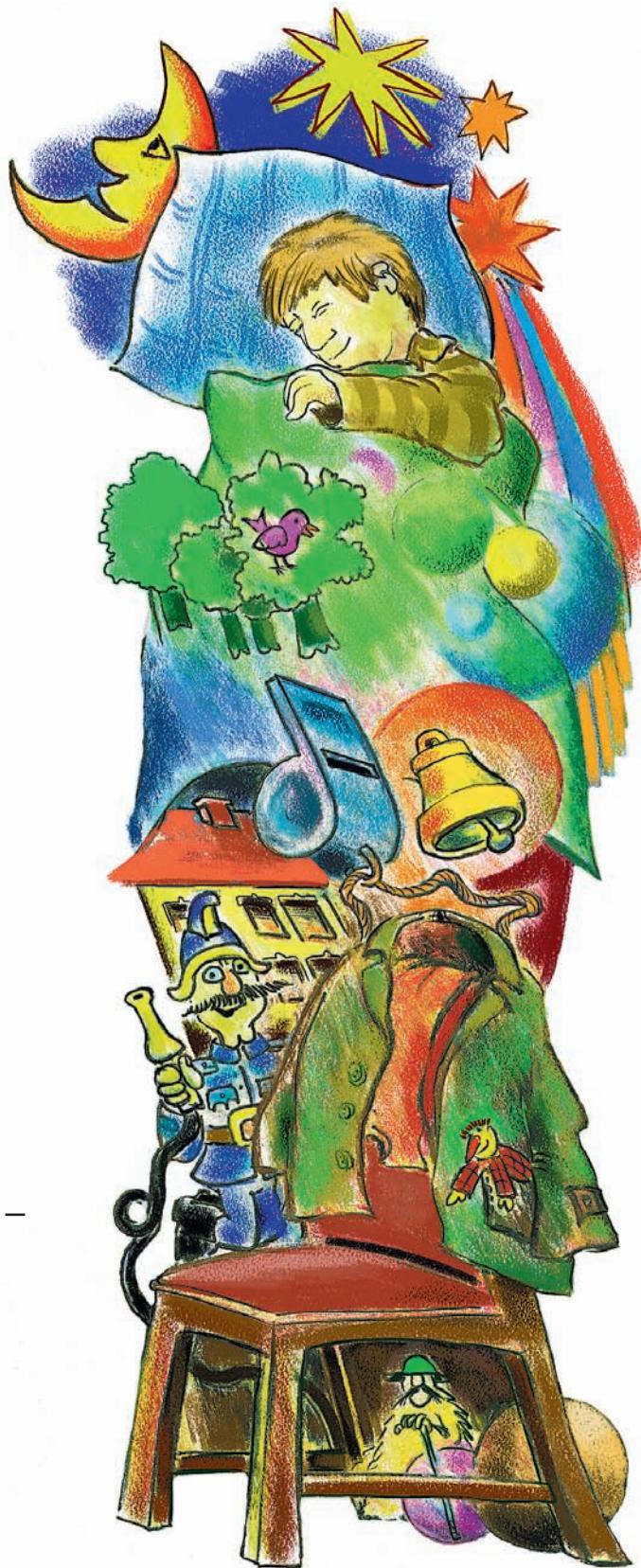
Alszik a széken a kabát,
szunnyadozik a szakadás,
máma már nem hasad tovább –
aludj el szépen, kis Balázs.

Szundít a labda meg a síp,
az erdő, a kirándulás,
a jó cukor is aluszik –
aludj el szépen, kis Balázs.

A távolságot, mint üveg-
golyót, megkapod, óriás
leszel, csak hunyd le kis szemed –
aludj el szépen, kis Balázs.

Tűzoltó leszel s katona!
Vadakat terelő juhász!
Látod, elalszik anyuka –
aludj el szépen, kis Balázs.

József Attila

A szél és a nap

Egyszer régen vitatkozott a szél a nappal. Nem tudtak megegyezni, hogy melyikük erősebb.

Végül azt mondta a nap a szélnek:

– Tegyünk próbát! Amott megy egy vándor; amelyikünk hamarabb leveszi válláról a köpönyeget, az az erősebb.

Először a szél próbálkozott. Megragadta az ember köpönyegét, húzta, cibálta. De mentül erősebben rágatta, a vándor annál jobban beleburkolódzott. Nem hagyta magáról leszedni, hiszen fázott.

Ekkor következett a nap. Elkezdett mosolyogni a vándorra, egyre melegebben. Az ember megizzadt: kigombolta magán a köpönyeget, aztán ki bújt belőle egészen. Később a kiskabátját és a mellényét is ledobta.

– Láthatod, hogy én vagyok az erősebb! – mondta a nap a szélnek.

Magyar népmese

A szél meg a nap

Licskes-lucskos szürke bácsi
(Hujj, hujj, én a szél vagyok!)
kék udvarban seprűjével
megkergette a napot.
Szél mondta: Hujj, hujj, hujj!
Nap mondta: Bujj, bujj, bujj!
Szél kergette,
utólérte,
jól megverte a napot;
megkergette,
utólérte,
jól megverte,
összetörte,
kék udvarból kiseperte,
kendőjébe bekötötte,
mondjátok meg: hova tette?
Zsebre tette a napot.
Zsebre tette? Zsebre ő!
Azért van most rossz idő.

Szabó Lőrinc

Az okos leány

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy molnárnak egy takaros, okos leánya. Olyan okos volt, hogy hetedhét országra eljutott a híre. Meghallotta ezt a király. Odaizent, hogy van neki a padlásán százesztendős kendere, fonja meg azt aranyfonálnak.

A leány erre visszaizent, hogy van nekik egy százesztendős sövénykerítésük, csináltasson a király abból aranyorsót, akkor szívesen megfonja az aranyfonalat. Mert azt csak nem kívánhatja, hogy a drága aranyfonalat hitvány faorsón fonogassa.

Tetszett a királynak a felelet. Megint izent a leánynak, hogy van neki a padlásán egy lyukas korsója, foldozza meg, ha tudja.

Megint visszaizent a leány, hogy fordítta ki a király a korsót, mert az öregapja se hallott olyat, hogy a színéről fottoztak volna meg valamit.

Ez a felelet még jobban megtetszett a királynak. Most meg már azt izente, hogy menjen el a leány őhozzá: de menjen is, meg ne is; köszönjön is, meg ne is; vigyen is ajándékot, meg ne is.

Erre a leány elkréte apjától a szamarat, felült a hátára, s úgy ment a király elébe. Otthon megfogott egy galambot, két szita közé tette, úgy vitte magával.

Mikor aztán a király elé ért, egy szót se szolt, hanem meghajtotta magát, aztán a galambot a két szita közül elrepítette. Így aztán ment is, nem is; köszönt is, nem is; vitt is ajándékot, nem is.

A király úgy megszerette az okos leányt, hogy mindenki feleségül vette.

Magyar népmese

Kérető

Aranyhintó áll az utcán,
heten adják rám a szoknyám.

Támaszkodom hét virágra,
indulok a palotába.

Hétszer hét az aranyalma,
gurul előttem a porba.

Járok olyan fényességben,
elfakul a nap az égen.

Kiss Anna

Az okos szolga

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy gazdának két jó tehene, két ökre meg egy szolgája. A szolga egész nap a szekér elő fogott marhákkal hordta a trágyát. A két ökör lusta volt, sehogy sem akartak húzni: akár a tehenek előére, akár mögéjük fogta be őket. Törte a fejét a szolga, mit tegyen, hogyan ösztökélje munkára az ökröket. Egyszer aztán eszébe jutott valami. „Megálljatok csak, majd megdolgoztatlak én benneteket!”

Megrakta jól a szekeret trágyával, befogta a két ökröt, s eléjük a két tehenet. A tehenek farkára pedig egy-egy csokor szénát kötött. Az ökröket előzőleg jól kiéheztette, nem adott nekik enni. Igyekeztek is az ökrök a tehenek után, hogy elérjék a farkukra kötött szénát. Közben magukkal húzták a szekeret. A tehenek megérezték, hogy könnyebb a szekér, így ők is szaporában lépegettek. Ezért az ökrök soha nem érhették el a szénát.

Magyar népmese

Ott járt, ahol az észt osztogatták.
Egy kis észért nem megy a szomszédba.

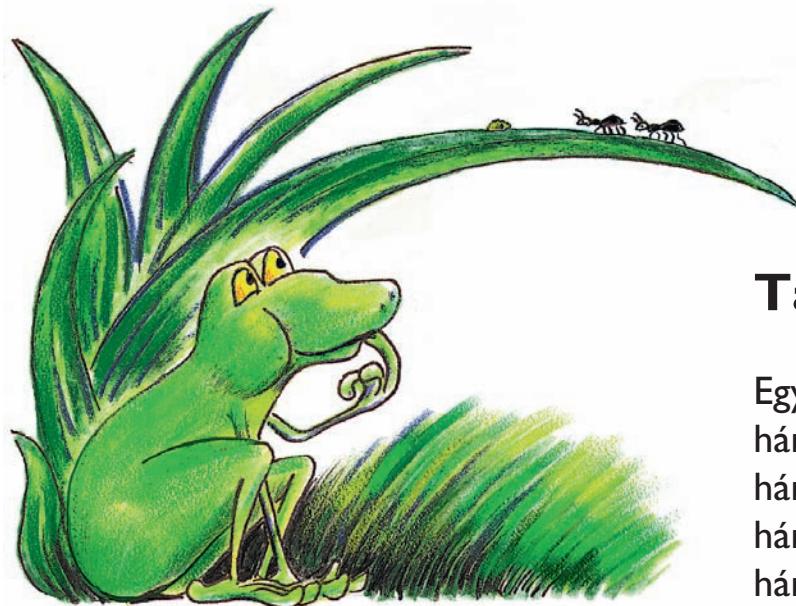

Mesemorzsa

Két kicsi hangya elindult szerencsét próbálni. Mentek-mendegéltek, fűszálról fűszálra másztak, repedésből hasadékba kószáltak. Dél volt már, mire bejártak vagy tíztenyérnyi helyet, és még semmit se leltekk.

- Enni kéne.
- Enni.
- Étlen nem lehet menni.
- Lehetni lehet, csak lassabban – fejezte be a sopánkodást a bölcsébbik hangya. Azzal tovább mendegéltek. Egyszer csak nekimentek egy majdnem mogyorónyi morzsának.
Pihentek egyet, s nekiláttak a hurcolkodásnak. Csak nekiláttak volna.
- Mit cipeljük a bolyba! – mondta a ravaszabbik hangya. – Együk meg itt helyben!
- Nem bánom, falunk belőle, hogy kapunk erőre – egyezett bele a másik –; amennyit mi eszünk, meg se látszik.
- Az egészet megesszük!
- Nem értelek. Az egészet nem lehet, nem engedi a hangyabecsület.
- Fütyülök a becsületre. Éhes vagyok, meg akarom enni a részem.
A vitát hallva melléjük szökkent a levelibéka.
- Na, nézd csak – hümmögte –, a hangyák összekülönböztek a koszton.
No, majd én nekik elosztom. – Azzal, hamm, a béka bekapta a morzsát.
Hát azóta a hangyák, amit találnak, szótlanul hazacipelik, hazahordják a bolyba.

Kányádi Sándor

Találós kérdés

Egy öregapónak tucatnyi fia:
háromnak ruhája barna,
háromnak inge zöld,
három sárga köntöst visel,
három fehér subát ölt.

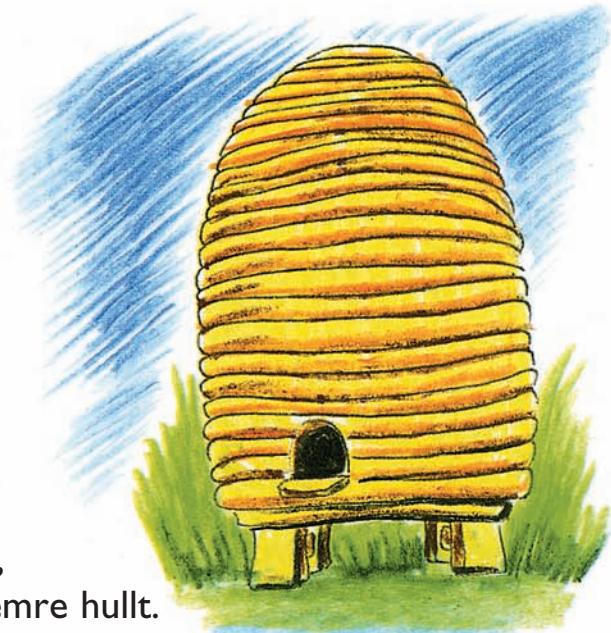
Hangya

A bábok között elaludt a hangya.
Szél, a bábokat most el ne fúdd!
Különben jó az is.

Kis, fáradt fejét csillámokra hajtja,
és alszik véle csöpp árnyéka is.

Egy szalmaszállal fölkelteni szépen!
De jobb, ha már indulunk haza,
erősen beborult. –

A bábok között elaludt egy hangya,
és – hopp! – egy csöpp már a kezemre hullt.

József Attila

Esteledik

Zümm-zümm – esteledik –, hazatérnek a kasba a méhek;
búcsút villan a szárnya: – a fecskét várja a fészek;
hazafelé berreg a – burrog a traktor, füstöl utána a por;
sípol a mozdonya – vágtat az expressz –, elzakatol;
s már csak a csend hűs harmata hullik a lombok alól.

Valahol

bimm-bamm – bimm-bamm –, esti harang szava szól –
bimm-bamm – bimm-bamm – bimm-bamm –,
esti harang szava szól...

Rónay György

TARTALOM

*Négy testvér. Csanádi Imre	3
A négy kívánság. Usinszkij. Feldolgozta Hernádi Sándor	4
*Üzenet. Birtalan Ferenc	5

ŐSZ, GYÜMÖLCSÉRLELŐ

*Alma. Csanádi Imre	6
Isten veled, gólyamadár! Részletek Gárdonyi Géza elbeszéléséből	8
*Ősz elején. Részlet Petőfi Sándor verséből	9
Miért gyülekeznek a fecskék minden ősszel? Schmidt Egon nyomán	10
*A hűségesek. Áprily Lajos	10
Miért gyűrűzik a madarakat? Schmidt Egon	10
Doktor Hertelendi, a seregely. Részlet Lázár Ervin azonos című írásából	11
Diókirály. Tordon Ákos	12
*Hét fa. Részlet Nagy Bandó András verséből	12
*Szilvalekvár. Részlet Pákolitz István verséből	13
Búcsú a nyári barátoktól. Kányádi Sándor Szeptemberi szírvány c. írása nyomán	13
Három kívánság. Fehér Klára	15
*Szeptember. Szilágyi Domokos	15
Ne félj hát, te „tyamár”! Gárdonyi Géza A gyerekek c. elbeszélése nyomán	16
Füllentős. Fehér Klára	17
*Dél. Rónay György	18
A bajos „bö”. Kányádi Sándor nyomán	18
*Pulyka-szégyen. Kányádi Sándor	19
A nyomasztó titok. Deákné B. Katalin Ilyen a jó gyerek? c. könyve nyomán	20
*Október. Simon István	21
Verőfényes őszidőben. Találós kérdések	21
Miért hullanak le ősszel a levelek? Schmidt Egonne Csóka Eszter nyomán	22
Miért pihennek télen egyes állatok? Schmidt Egon	22
A virágos ruha. Deákné B. Katalin Ilyen a jó gyerek? c. könyve nyomán	23
Mézes körte. Részletek Tamási Áron Bölcső és bagoly c. könyvből	24
*Elment a madárka. Magyar népdal	25

ISMERED-E AZ ÁLLATOKAT?

*Mit eszel, Jankó? Szilágyi Domokos	26
A kiscica. Részletek Dimiter Inkiow azonos című könyvéből. Fordította Nagy Márta	28
*Okozatosan. Romhányi József	29
Miért szeretik az emberek a kutyát? Schmidt Egon	29
*Vers a három lesőről. Zelk Zoltán	29
Macskaszokások	
Miért dörgölődzik a macska az emberhez?	30
Miért tartja a macska égnek a farkát?	30
Macskánk. Gárdonyi Géza nyomán	31
*Egérút. Nagy Bandó András	32
A lóészen kifogtunk. Gárdonyi Géza	32
Tréfás kérdések	34
Sok szerencsét, Hengergőc! Részletek Helmut Massny könyvéből. Fordította Schmidt Egon	
Az árva	34
Téli vendégség	36
Az igazi otthon	37
Miért van lompos farka a mókusnak? Schmidt Egon	38

Őzike. Bárszky István nyomán	39
*Tóparton. Szilágyi Domokos	40
Szárcsák. Bárszky István nyomán	41
Mi mentheti meg a tőkés récét a ragadozóktól? Részlet Schmidt Egon Önfeláldozás c. elbeszéléséből	42
*A bűnbánó elefánt. Romhányi József	42
Állatkerti tudósítás. Markó Béla versei és Schmidt Egon szövegei	
*Az elefánt. Egyforma-e az indiai és az afrikai elefánt?	43
*A jegesmedve.	43
Merre hajóznak a jegesmedvék?	44
*A strucc. minden madár tud repülni?	44
*A tigris. Miért csíkos a tigris bundája?	45
*A zsiráf.	45
Miért hosszú a zsiráf nyaka?	46
Minden zebra egyforma? *A zebra.	46
*A róka. Igazán ravasz állat a róka?	47

FALUN ÉS VÁROSON

....dolgozni csak pontosan, szépen..." Részlet József Attila Ne légy szeles kezdetű verséből	48
Ki játszik velem? Részlet Janikovszky Éva Te is tudod? c. könyvből (alkalmi címmel)	50
*Töprengő. Birtalan Ferenc	50
A három lusta. Kányádi Sándor nyomán	51
A rest lány. Magyar népmese	52
Kinek nehezebb a dolga? Orosz népmese. Fordította Rab Zsuzsa	54
Mit segíthetek? Részletek Janikovszky Éva Te is tudod? c. könyvből (alkalmi címmel)	56
*Egy napom. Nagy Bandó András	57
Kutya szeretne lenni. Benedek Elek nyomán	58
Találományok. Fehér Klára	59
*Két kis kezecské. Kányádi Sándor	60
Mikor játszhattam? Részlet Nagy Bandó András Madarak tolláról c. könyvből (alkalmi címmel)	60
A szegény ember meg a nyúl. Orosz népmese. Rab Zsuzsa fordításának fölhasználásával	61

TÉL, HAVAT TERELŐ

*Szervusz tél. Részlet Mezei András verséből	62
A hideg. Gárdonyi Géza	64
*A kisokos. Utassy József	64
*Hideg szél fűj. Csukás István	65
Ingenkonyha. Részlet Schmidt Egon azonos című elbeszéléséből	66
*Hirdetmény! Birtalan Ferenc	67
A mókus karácsonya. Részletek Schmidt Egon azonos című elbeszéléséből	68
*Itt van a szép karácsony. Részlet Dsida Jenő verséből	69
*Ballag már. Részletek Kányádi Sándor verséből	69
Új mese a négy vándorról. Zelk Zoltán	70
*Kerek istenfának szép tizenkét ága. Magyar népköltes	71
Egy téli délután. Végh György	72
*Doromboló. Csanádi Imre	73
A hópehely. Részlet Gárdonyi Géza elbeszéléséből	74
*Esik a hó. Szabó Lőrinc	75
A tulipán. Gárdonyi Géza nyomán	75
A pintyünk. Áprily Lajos nyomán	77
Télen virágzik. Találós kérdések	78
*Csöög a hólé. Illýés Gyula	79
*Ol vadás. Szilágyi Domokos	79
Földozó február. Részlet Varga Domokos Erdei esztendő c. könyvből	80
*Télkergető. Sarkady Sándor	80
*Február. Kányádi Sándor	81

AZ ÉN TITKAIM

*Ugye a nagy titkokat nem kell elmondani? Ágai Ágnes	82
A titokdoboz. Sebők Éva	84
Lányok és fiúk. Részlet Nagy Bandó András <i>Madarak tolláról</i> c. könyvéből (alkalmi címmel)	85
*Mi van a titkos úton? Nemes Nagy Ágnes	85
Csodalámpa. Fehér Klára nyomán	86
Hogyan kerültünk a világ végére? Részletek Katkó István <i>Telefon-papa</i> c. könyvéből	87
*Hazudós mese. Rónay György	89
A szánkó. Móra Ferenc	90
A koldusasszony. Gárdonyi Géza	93
Pétör, a csaló. Móra Ferenc A másik csaló c. elbeszélése nyomán.....	93
*Testvérkék. Kassák Lajos	95
Testvérke. Fehér Klára	96
*Altató. József Attila	97

VÍG TAVASZ, VIRÁGHINTÓ

*Májusi dal. Részlet Johann Wolfgang Goethe verséből. Fordította Dsida Jenő	98
*Március 15-ére. Részletek Juhász Gyula <i>Március idusára</i> c. és részlet Petőfi Sándor <i>Nemzeti dal</i> c. verséből.....	100
*Szép nekünk a mi hazánk. Részlet egy névtelen német költő verséből. Fordította Dsida Jenő	101
*Petőfi ünnepére. Részlet Juhász Gyula verséből	101
A gólya. Részlet Gárdonyi Géza Az én <i>falam</i> c. könyvéből	102
*Odalett a meleg. Osvát Erzsébet	103
Fecskemadár. Részlet Fekete István elbeszéléséből	103
*Lila fecske. Nemes Nagy Ágnes	105
Hová térnek vissza tavasszal a fecskék? Schmidt Egon nyomán	105
Miért rakkak tojásokat a madarak? Schmidt Egon	106
A tyúkanyó. Gárdonyi Géza <i>Március</i> c. elbeszélése nyomán	106
*Anyám tyúkja. Petőfi Sándor	107
A vadgalamb és a szarka. Magyar népmese. Feldolgozta Arany László	108
A veréb. Gárdonyi Géza	109
A hosszú tél után. Részlet Jékely Zoltán verséből	109
*Húsvéti felelgetős. Sarkady Sándor	110
*Locsolóvers. Magyar népköltés	110
Ablakomon bekopogott. Találós kérdések	110
*Babot vetettem. Gyárfás Endre	111
Telkesgazda voltam. Móra Ferenc nyomán	112
*Bors néni kertje. Nemes Nagy Ágnes	114
Szeretnél-e te is virágoskertet?	114
*A kis virág. Johann Wolfgang Goethe. Fordította Dsida Jenő	115
Hogyan ültess el egy növényt?	115
Az eleven gyerek is szeretne anyák napjára virágot venni. Részlet a <i>Már megint</i> c. könyvből.	
Janikovszky Éva szövegének dramatizált változata	116
*Buba éneke. Weöres Sándor	117
*Köszöntő. Magyar népköltés	117
A letépett virág. Deákne B. Katalin <i>Ilyen a jó gyerek?</i> c. könyve nyomán	118
*Fagyosszentekre. Magyar népköltés	119
*Arany nap. Szabó Lőrinc	119
*Tavaszi szél. Magyar népdal	119

TÖBBET ÉSSZEL, MINT ERŐVEL

*A zacskóba zárt ész. Magyar népköltés	120
A szél és a nap. Magyar népmese	122
*A szél meg a nap. Szabó Lőrinc	122

Az okos leány. Magyar népmese	123
*Kérető. Kiss Anna	124
Az okos szolga. Magyar népmese	125
A sükei bormérők. Móra Ferenc	126
Ravasz Péter és a szakács. Bolgár népmese. Fordította Karig Sára	128
A görbe nyírfa. Tatár népmese. Rab Zsuzsa fordításának főhasználásával	130
A kismalac és a farkasok. Magyar népmese. Feldolgozta Arany László	132
A mackó füle meg a fácán. Feng Li-csün. Fordította Tókei Ferenc	134
A kutya-macska barátság. Magyar népmese	136
A sündisznó és a nyúl. Lev Tolsztoj. Fordította Áprily Lajos	136
A róka meg a pacsirta. Benedek Elek nyomán	138
A holló új meséje. Löwi Maya	140
*A róka és a gólya. Feldolgozta Rónay György	141
A teve meg az egér. Feldolgozta Benedek Elek	142
A három nyúl. Zelk Zoltán	144

KOSZORÚS NYÁR, KALÁSZDÖNTŐ

*Nyárköszöntő. K. László Szilvia	146
A gabona. B. Szergunyenkov ötletéből írta Hernádi Sándor	148
*Új kenyér. Szilágyi Domokos	148
Sietős sógorék. Kispista István nyomán	149
*Dél a mezőn. Erdélyi József	151
Égi farmer. Fehér Klára	151
*A szél játéka. Szalai Borbála	152
*Medárd. Pákolitz István	152
Az elveszett érem. Deákne B. Katalin <i>Ilyen a jó gyerek?</i> c. könyve nyomán	153
Kormos hasú bivalyok. Találós kérdések	154
*Záporvers. Nagy László	154
Ha jó lenne a bizonyítványom... Janikovszky Éva Már megint c. könyve nyomán	155
Világírók a kiserdőben. Részlet Nagy Bandó András <i>Madarak tolláról</i> c. könyvéből (alkalmi címmel)	156
*Kirándulás. Részlet Tóth Eszter verséből	156
*Vackor a Balatonon. Részlet Kormos István <i>Mesék Vackorról</i> c. könyvéből	157
Mesemorzsa. Kányádi Sándor	158
*Hangya. József Attila	159
*Esteledik. Rónay György. Részlet a <i>Táborúz</i> c. jelenetből	159
„Nem szabad az utcán játszani veled”	
Részlet Kosztolányi Dezső <i>Budai zsákutca</i> c. írásából (alkalmi címmel)	160
Récemese. Kányádi Sándor nyomán	161
*A nagy természet. Tamkó Sirató Károly	163
A találós kérdések megfejtése	164

Az olvasókönyvben szereplő versek eredeti helyesírása egyes esetekben eltér a mai helyesírási szabályzattól.

A versek helyesírását az egyes költők gyűjteményes kötetéből vettük át.

A tankönyv szerzőjének szövegeit névmegjelölés nélkül közöljük.

A verseket *-gal jelöltük a tartalomjegyzékben.

Kiadja a Mozaik Kiadó, 6723 Szeged, Debreceni u. 3/B. Tel.: (62) 470-101;
 E-mail: kiado@mozaik.info.hu; Honlap: www.mozaik.info.hu; Felelős kiadó: Török Zoltán;
 Grafikus: Deák Ferenc; Felelős szerkesztő: Ároksszállási Ildikó, Solymosy Boglárka;
 Készült a Dürer Nyomda Kft.-ben, Gyulán; Felelős vezető: Kovács János;
 Terjedelem: 20,48 (A/5) ív; 2013. június; Tömeg: 602 g; Raktári szám: MS-1200U